

Obálka

Text: Helena Kratochvílová, Hudba: Filip Kratochvíl

Kamenný obličej na poštovní známce,
obálka sklouzla do schránky tak lehce.
Zapadla dolů do kupy jiných psaní,
zrakem ji hledám, tma zavřela se nad ní.

R.: Nevemu nazpět, co v dopise píši,
nevemu nazpět, co jednou jsem řek.
Neodnesu vzpomínky na křídlech ptáků,
neodnesu minulost v peřejích řek.

V dopise píši Ti, že rád tě mám,
ať ke mně se vrátíš, nechci být sám.
Ale já zklamal tě, to dobře vím,
Nechceš žít v trápení, byt' s milovaným.

R.

Tak malá obálka a v ní náš osud,
vkládám v ní naději, jak nikdy dosud.
Nechť vyplní mé přání a tebe mi vrátí,
záporná odpověď můj život rázně zkrátí.

R.